

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

vil fremdeles opretholde den Begunstigelse for Velhaverne, der blev skabt i 1927 til Trods for, at Virkningerne har været ganske urimelige, og det er der da ikke noget at gøre ved. Vi ved endnu ikke, hvorledes de indenfor Venstre, der den Gang havde store Betæneligheder, stiller sig nu, da de ser, at Loven har virket endnu mere urimeligt, end noget Menneske paa det Tidspunkt kunde forudse. Det skal Tiden nu vise.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte for nogle faa Dage siden, at det var meget sjældent, at en Minister fik Tak for en Skattelettelse. Det er vistnok meget rigtigt, og der kan maaske dertil føjes, at det ærede Medlem ikke saa meget tidt har forsøgt det. Jeg maa dog indrømme, at det ærede Medlem for saa vidt har nogen Grund til sin Skuffelse, hvis han ikke har modtaget en Tak fra de Folk, der fik Lettelse i 1927. Har han ikke modtaget en saadan Tak, skyldes det sikkert den Omstændighed, at disse Mennesker er noget vanskelige at gøre tilpas; de er vante til at stille store Fordringer. Hvis det ærede Medlem i 1927 som Minister havde søgt at faa Skattelettelsen anvendt til Gavn for de Folk, der har det daarligst her i Samfundet, saa tror jeg, han vilde have faaet en større Tak, og jeg kan tilføje, at saa havde han ogsaa bedre for tjent den.

Jeg vil slutte med at anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, som det foreligger. Der har aldrig været givet nogen virkelig saglig Begrundelse for Lovens Gennemførelse i 1927, hvad der er bevist gennem de Tabeller, der foreligger her. De siger tydeligt og klart, at man ikke har gavnet paa de Omraader, hvor man tilsigtede det, nemlig de Formuer, der var daarligt anbragt, men man har gavnet Formuer med en ganske normal Afkastning, og man har derigennem forrykket det Forhold, som man selv skabte i 1922 ved Formueskatteloven. Jeg anbefaler, at man stemmer for Lovforslaget, som det foreligger.

Hans Hansen: Idet jeg henviser til mine Udtalelser baade ved første og anden Behandling af nærværende Lovforslag, skal jeg ganske kort udtale, at da vort Ændringsforslag om, at det Indtægtsbeløb, som her vil indkomme, skulde bruges til at nedbringe Statsgælden, er blevet forkastet, hvad vi meget beklager, idet vi fremdeles mener, at den Gældsbyrde, som man, saaledes som Forholdene har udviklet sig, lægger paa Eftertiden, er noget, som denne Eftertid med Rette vil kunne bebrejde den nuværende

Lovgivning, og da vi, som jeg har sagt det ved de tidligere Behandlinger, ikke betingelsesløst vil gaa med til at indføre nye Skatter, og vi tilmed ikke kan erkende, at der i Øjeblikket er Brug for nye Skatter, og ikke er interesserede i, at der stilles Midler til Raadighed for Regeringen udover, hvad der strengt er Brug for, saa vil vi stemme imod dette Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnes): De Forhandlinger, der er ført, og de Oplysninger, der er fremskaffet, siden dette Lovforslag blev forelagt i det høje Ting, har bidraget betydeligt til at klare Spørgsmaalet om den bestaaende Lovs Virkninger. Allerede under Behandlingen forrige Aar i Rigsdagens Ting blev det fra socialdemokratisk og radikal Side fremhævet, at Loven vilde vise sig at virke paa en ganske urigtig Maade og heller ikke vilde svare til de Forventninger, man fra Forslagsstillernes Side havde haft. De første statistiske Oplysninger om, hvordan Loven har virket, og de Oplysninger, jeg ved Forelæggelsen kunde give om dette Punkt, viste, at Loven var kommet til at virke netop paa den Maade, der var blevet forudsagt fra vor Side. Det viste sig klart, at Loven havde været en ganske udpræget Klasselov, en Lov, der kun var kommet en lille Gruppe af Befolkningen til gode, og denne lille Gruppe var dem med de store Formuer. Det har senere vist sig, at denne lille Gruppe af Befolkningen ikke i særlig Grad har haft ringe Formueindtægter. Det var jo et af Hovedsynspunkterne, at Loven skulde komme saadanne Dele af Befolkningen til gode, som havde ringe Formueindtægter, men de yderligere Oplysninger, som er fremskaffet under Udvalgsbehandlingen, har til fulde vist, at den allerstørste Del af Formueskattens Nedsættelse i Virkeligheden er kommet Skatteydere til gode, der har haft ganske udmærkede Indtægter af deres Formuer. Jeg tror derfor nok, man har Lov til at sige, at hvis nogen Sinde en Lov har vist sig ikke at svare til de Forudsætninger, under hvilke den blev givet, saa er det denne. Alene dette burde jo være tilstrækkeligt til, at man kunde blive enig om at lade denne Lov bortfalde. Men Formueinteresserne er jo stærke her i Danmark. Det er ejendommeligt, hvilken Styrke der ligger i disse Formueinteresser. Det er ejendommeligt, hvorledes de er i Stand til at udøve en Indflydelse ret langt ned i den Del af Befolkningen, som slet ingen Formue har, men som paa en eller anden mystisk Maade betragter disse For-